

hensyn til, at hverken den danske regering eller andre har foretaget en videnskabeligt velunderbygget undersøgelse, beror det på helt skønmæssige vurderinger, om tilflytningen vil kunne begrænses til 73.000 eller den måske snarere vil udgøre 100.000-200.000 eller flere østeuropæere i de 8 år frem til 2010.

12. LO's analyse og gallupundersøgelsen

Ugebrevet A4 bragte den 9. december 2002 en beregning over, hvor mange polakker og estere der ønsker at arbejde i Danmark. Undersøgelsen viste, at 150.000 polakker og 70.000 estere påtænker at rejse til Danmark i løbet af de første 5 år af deres lands medlemskab af EU. En så stor indvandring vil i sagens natur udgøre en meget stor trussel mod danske arbejdspladser.

Efter udvidelsen den 1. maj 2004 vil virksomheder uden overenskomst med fagbevægelsen kunne ansætte arbejdskraft til lønninger, der ligger langt under de lønninger, arbejdsmarkedets parter har aftalt. Der vil især være tale om, at ufaglærte danske arbejdere skubes helt ud af arbejdsmarkedet og over på permanente overførselsindkomster.

Selv om tilgangen af lønmodtagere måtte blive langt mindre end anslået i LO-undersøgelsen, vil virkningerne efter Dansk Folkepartis opfattelse være yderst alvorlige. I forvejen er der absolut ikke mangel på arbejdskraft, men en vækst i arbejdsløshedstallet, ikke mindst for nyuddannede jobsøgende. Hvis et sekscifret antal udenlandske arbejdstagere fra nye EU-lande kan komme hertil og konkurrere om de få ledige job, kan det betyde et alvorligt økonomisk tilbageslag for Danmark.

De to refererede undersøgelser står i stærk kontrast til hinanden. Det eneste, der næsten med sikkerhed kan fastslås, er, at Østudvidelsen vil kunne føre til en indvandring, som Danmark på ingen måde er forberedt på. Den vil kunne ske hurtigere og mere uhindret end indvandringen af personer fra tredjelande i 1980'erne og 1990'erne, fordi den sker mellem EU-medlemslande. Det vil kunne blive et chok for den danske befolkning, for hele arbejdsmarkedet og for vores social- og sundhedssystem.

Udvidelsen mod øst er et politisk eksperiment uden sidestykke, og de europæiske befolkninger er forsøgsobjekterne. En indvandring alene i Danmark af et sekscifret antal personer fra Østeuropa over de næste 8 år vil i mange henseender ændre det danske samfund og få mærkbare konsekvenser, som ingen på forhånd har forsøgt at beskrive eller debattere med befolkningen. Tværtimod har man såvel fra regeringsside som fra industrien forsøgt at tegne konsekvenserne som

udelukkende positive («win-win»), når der fra Dansk Folkeparti og andre har lydt advarsler.

En tilgang på 4 millioner østeuropæiske arbejdstagere i de nuværende EU-lande vil i sig selv betyde en tilgang svarende til mere end 2 pct. af den nuværende arbejdsstyrke i EU over perioden 2004-2020. At dette sker i en periode, hvor flere af de nuværende EU-landes økonomier kan få vanskeligheder med at opfylde EU's stabilitetspagt, og hvor store økonomier som Tyskland, Frankrig og Italien står over for budgetunderskud i den kommende tid, vil ikke gøre den forventede tilstrømning af østeuropæisk arbejdskraft mere acceptabel.

13. Erfaringer fra tidligere udvidelser af EU.

Det er blevet hævdet, at man kan bruge erfaringerne fra tidligere udvidelser af EU til at forudsige, hvordan den nye udvidelse vil påvirke de nuværende medlemslande økonomisk, politisk og socialt.

Der er fra flere sider blevet argumenteret om, at udvidelserne af De Europæiske Fællesskaber i 1980'erne er et godt sammenligningsgrundlag for den kommende Østudvidelse. Dette begrundes med, at de tre ansøgerlande dengang, Grækenland, Portugal og Spanien, også havde relativt tilbagestående økonomier. Inden udvidelserne i 1980'erne var der frygt for, at disse landes borgere ville vandre til rigere medlemslande. Det skete dog kun i begrænset omfang, og kun meget få vandrede til Danmark. Dette er også af den nuværende regering anført som det bærende argument. Statsminister Anders Fogh Rasmussen har således udtalt: »Erfaringer fra tidligere EU-udvidelser viser, at der slet ikke kommer en massiv tilstrømning af arbejdskraft, som man har forsøgt at skræmme befolkningen med gentagne gange«.¹⁸⁾

Forslagsstillerne gør opmærksom på, at den påtænkte Østudvidelse imidlertid på væsentlige punkter adskiller sig fra de tidligere udvidelser, og at sammenligningerne med optagelsen af Grækenland, Portugal og Spanien af flere grunde ikke er holdbare. Flere forhold, der underbygger dette, bør indgå i analysen, hvis denne skal kunne bruges til en afbalanceret debat:

1. I forbindelse med 1980'ernes udvidelse blev der faktisk truffet overgangsordninger, der skulle forhindre, at der skete en masseudvandring fra de nye medlemslande til de mere velstående. Der var her tale om syvårige overgangsordninger, dog med en særlig tiårsordning for arbejdskraftens frie bevægelighed fra Portugal og Spanien til Luxembourg.
2. De tre lande, som opnåede medlemskab i 1980'erne, var langt mere velstående end de lan-